

[Stær Johansen.]

det, at bopælskravet i grundloven er en retlig forudsætning, som lovgivningsmagten har en betydelig frihed til at fortolke, og at grundloven altid har stillet krav om fast bopæl som en valgretsbetingung, idet man har ønsket, at kun de, som er nærmere knyttet til det danske samfund, skal have valgret. Spørgsmålet om, hvad der nærmere ligger heri, må, siges det, kunne fortolkes efter en samlet overvejelse af forskellige faktorer. Det kan f. eks. ikke uden videre være afgørende, om en person har bolig stående i Danmark, som han ikke benytter, fordi han er i udlandet. Der har imidlertid aldrig eksisteret en lovregel, som med henblik på valgretsbetingungens har fastsat, hvornår en person skulle anses for at have fast bopæl. Der har været en vis administrativ praksis, som lovgivningsmagten imidlertid ikke kan være bundet af. Og ser man på anden lovgivning, hvor der lægges vægt på fast bopæl, kan der hentes bidrag til fortolkningen af begrebet, og her nævnes særlig, at det i international privat- og procesret antages, at diplomater og andre udsendte personer i statens tjeneste, der når som helst af staten kan beordres til at flytte til et andet land eller tilbage til hjemlandet, anses som bosat i det land, hvorfra de kommer.

I øvrigt er det vel karakteristisk for de af staten udsendte, at de lever i nær kontakt med hjemlandet og følger med i samfundsproblemerne, som de også følelsesmæssigt har tilknytning til.

Udtalelsen munder herefter ud i, at det ikke er i strid med grundlovens § 29, stk. 1, at give udenrigstjenestens personel, der er udsendt og forflyttelsespligtigt, valgret til det danske folketing.

Indenrigsministeren har herefter i et ændringsforslag til § 1 i lovforslaget foreslået, at såvel personer, der bliver udsendt til tjeneste i det danske diplomati eller i konsulære repræsentationer i udlandet, som personer, der af anden statslig myndighed er beordret til tjeneste i udlandet ved en international organisation el. lign., skal have valgret til folketinget. De pågældende foreslås optaget på valglisten i Københavns kommune. Optagelsen vil, ligesom det gælder for tilflytterlisten, blive betinget af, at vælgeren fremsætter begæring herom. Valgretten

gælder kun folketingsvalg og folkeafstemninger, derimod ikke de kommunale valg.

Der har i det folketingsudvalg, der har beskæftiget sig med disse problemer, været stor tilfredshed med, at man har fundet en løsning på dette problem, og jeg takker indenrigsministeren for de ændringsforslag, som han har fremsat, og jeg kan på samtlige partiers vegne anbefale de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse, hvilket jeg hermed har den ære at gøre.

Men så må jeg måske også komme med den tilføjelse, at jeg betragter det forslag til valglov, som nu forhåbentlig bliver vedtaget her ved tredje behandling, som et meget stort fremskridt, idet det giver så mange borgere som muligt, der har valgret, mulighed for at afgive deres stemme. Jeg tænker på det, som blev fremhævet under anden behandling, at man nu har gjort afstemning på sygehuse og på plejehjem mulig, og på, at vi nu også har fået ordnet spørgsmålet om alle de borgere, der af staten er udsendt til at gøre tjeneste i udlandet. Jeg håber derfor, at man kan vedtage valglovsforslaget, som det nu foreligger, ved tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 151 stemmer; 3 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Der er i udvalgets tillægsbetænkning over denne sag gjort indstilling om, at udvalget vedbliver at bestå indtil samlingens slutning. Dersom ingen udtaler sig herimod, vil jeg betragte dette som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.